

Til lykke til Peter Mouritzen

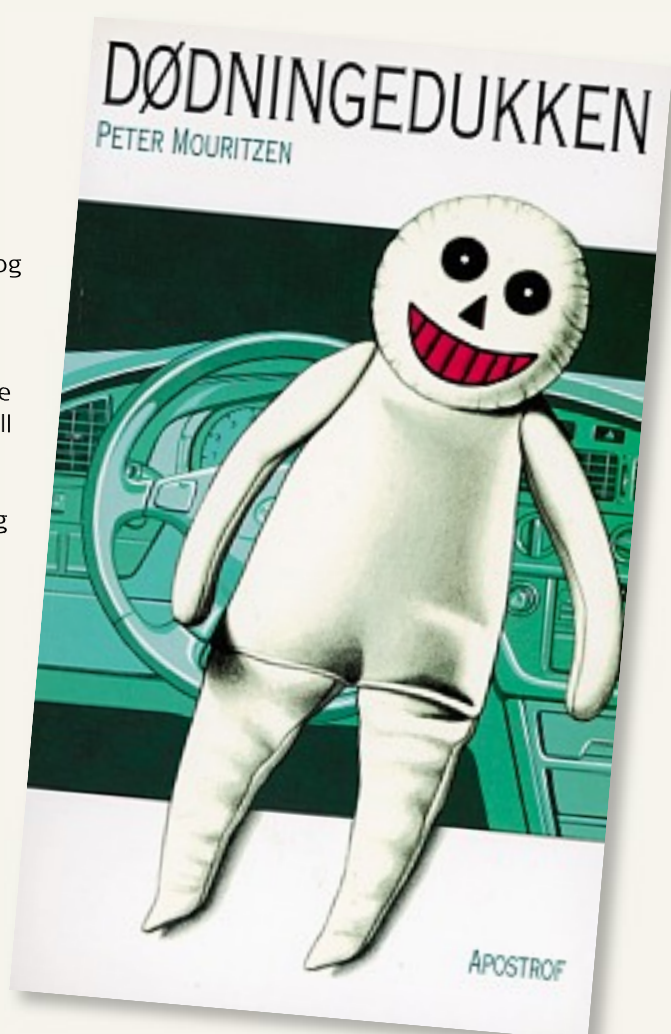
v/ Anne Mørch-Hansen,
redaktionschef
i Børne- og Ungdomsafdelingen
på Forum og Høst & Søn

For mange år siden havde jeg fornøjelsen af at interviewe Peter Mouritzen til dagbladet Information. Det var mit første personlige møde med en af dansk børnelitteraturs modernistiske sværvægttere – en forfatter, der har afprøvet talentet i mange forskellige genrer fra lyrik over billedbøger til romaner, noveller og kritiske essays – og som altid har holdt den sproglige fane højt, for som Peter fortalte læserne i føromtalt interview, så fungerer fortællingen først "idet øjeblik jeg fornemmer, at jeg leger, dvs. udforsker sproget, først når sproget lever og gnistrer. Hvis historien ikke fungerer sprogligt – og det skal ske allerede på første side – må jeg opgive den."

Peter inviterer sine læsere og lyttere til at lege med. Det gør han både i de sprudlende rytmiske billedbøger med inspiration fra engelske nonsense-digtere som Carroll og Lear, der spiller op til det lille barns egne lege med ord, som lyder sjovt og smager godt. Og det gør han i metafiktive fortællinger for ældre læsere fx i Den sidste dør, der allerede i titlen leger med forskellige betydninger af ordet "dør", og som aktivt inviterer læseren med ind i teksten gennem sine spil med genrer, sprog og litterære figurer.

Peter kræver meget af sig selv som forfatter, og han udfordrer sine læsere sprogligt og intellektuelt og stiller gerne kritiske spørgsmål til den hjemlige børnelitterære debat eller mangel på samme. Peter ved, at det gælder om at skabe øjeblikkelig sproglig kontakt, og han lever om nogen op til sit eget krav om, at det skal ske allerede på første side – og gerne i allerførste sætning, som det så eminent er tilfældet med anslaget til Dødningsedukken: "Der sad en død pige i klassen".

Peter elsker et godt gys, og han har selv leveret en perlerække af slagten bl.a. den lille, stramme og foruroligende fortælling Det usynlige, der nok så elegant inviterer Goethes digt om Ellekongen op til dans. Og forfatteren danser gysende og frydefuldt videre i Danser med djævle fra 2007. Her fortælles om mørke kræfter og om ondskab, der løber som et blodrødt spor gennem hele forfatterskabet.

Hvad det er med den ondskab, der sådan fascinerer, har Peter gjort sig mange spændende tanker om i essaysamlingen Uskyldens øjne. Ondskaben er tillige en drivkraft, der hjem søger og splitter de unge hovedpersoner, som portrætteres i forfatterskabets mange fremragende noveller, der stiller moderne ungdomsliv på spidsen – senest i Nat med Naja. Livet står på spil, og grænser udfordres af de vragede og ensomme sjæle, af lystløgnere, galninge og originaler, man møder i ungdomsnovellerne. Peter er kortprosaens mester, hans stramme og velturnerede noveller overrasker ofte på grummeste vis og rummer deres helt egen beske og groteske humor. Det er djævelsk dygtigt gjort – et KÆMPE til lykke med prisen fra Høst & Søn.